

XVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Lønning m. m. ved Søværnet under Udcommando.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 9de Januar 1869.)

At nærværende Lovforslag ikke blot omhandler de Forhold, hvis nærmere Ordning maa betragtes som en nødvendig Følge af Bestemmelsen i § 26 i Lov af 15de Mai 1868, men tillige har optaget alle øvrige for Søværnet endnu gjældende særlige Lønningsbestemmelser, som ikke gaar ind under den nævnte Lov, finder Udvalget heldigt. Man opnaar derved at faae alle disse Bestemmelser, som hidvære fra meget forskellige Tider, og af hvilke nogle endog ere fastsatte i det forrige Aarhundrede, samlede i een Lov, hvorved Lønningsforholdene ved Søværnet ville vinde en Fasthed og Overskuelighed, som de til ikke ringe Mænge hidtil have savnet.

Lovforslaget slutter sig til Lønningsloven af 15de Mai f. A. De Personer, for hvilke denne Lov har fastsat en bestemt Lønning, foreslaaes der under Udcommando tilstaaet et Tillæg i Penge under Navn af Sotillæg (§§ 1, 3, sidste Deel, og 4); for Haandværkere og Bærfsarbejdsmand, hvis Dagløn for Tjenesten iland i Henhold til bemeldte Lov fastsættes af Ministeriet, er der foreslaaet Solønning (§ 3, første Deel) selvfølgelig imod, at Daglønnen bortfalder, og endelig har man i § 2 optaget den ved Lov af 27de Mai 1856 bestemte Lønning for de Bærnepligtige af Sørollen, hvis Lønningsforhold ikke ere berørte ved Lov af 15de Mai f. A., hvorhos der foreslaaes dem tilstaaet det samme Beløb i Munderingspenge, som der ved den sidstnævnte Lov er

tillagt de Søværnepligtige af Lægsrollen. Alle de Udcommanderede skulle derhos erholde Skibskost tildeels imod Afdrag (§§ 1 og 3) eller Bordpenge.

Hvad Bordpengene angaaer, da have flere Medlemmer af Udvalget havt ikke ringe Betænkelse ved Lovforslagets Bestemmelser i denne Henseende. Ved en omhyggelig Overveelse af dette Spørgsmaal har man imidlertid maattet erkjende, at en anden Ordning af denne Sag, hvorved man, uden at fremkalde Mæmper i andre Retninger, kunde opnaae nogen Besparelse, meget vanskeligt lader sig gennemføre, og paa den anden Side har man, i Betragtning af de særegne, ofte meget lidet beregnelige Forhold, hvorunder de Vedkommende under Udcommando, navnlig paa længere Togter, befinde sig, heller ikke troet at turde foreslaae nogen Nedsættelse i de anførte Beløb, da disse væsentlig ere stemmende med, hvad der siden 1842 har været ydet.

Den ved Lov af 24de April 1868 § 45 fastsatte Ordning af Flaadens Forplejningscorps gaar ud paa, at der gjennem den aarlige Tilgang og Uddannelse af nye Kræfter altid kan have det for alle Forhold fornødne Antal vel uddannede Reserverintendantter og Underintendantter iblandt de Bærnepligtige af de Marsclasser, som kunne antages at ville blive indkaldte i Krigstid. Men skal denne Hensigt naaes, da maae de Ældre iblandt de Paagjældende, efterhaanden som de Ungres Ud-